

GERONIMOHOORSPELEN

Dodenhuis

Een scenario geschreven door de heer J. de Boer.

DODENHUIS

SERIE 1

Deel 5 uitgewerkt door J. de Boer

Beatrice zorgde dagelijks in de vroege ochtend voor het in ontvangst nemen en bijbestellen van levensmiddelen, kruidenierswaren en andere goederen die al rond 6uur door een bestelauto, een Ford T model 1921, bij het kasteel bezorgd werden. De chauffeur hield het altijd zo kort mogelijk en was altijd blij als hij verder kon. Zuivel-leverancier Trevor Harland kwam iets later vanuit Wildesbrough Village traditiegetrouw nog altijd met een dubbel paardenspan en kar zijn producten afleveren en maakte als enige wel eens een extra praatje met Peterson, de stalknecht tevens koetsier van het kasteel die de zorg had over de twee paarden en rijtuig van Jonathan Wend in de nabijgelegen stal aan de zuidzijde. Peterson hield zich verder altijd afzijdig en woonde in de zuidwesthoek op de begane grond. Half de week kwam ook nog de textielbode van de wasserette het wasgoed omruilen.

Het was al met al hard werken voor Beatrice die haar interne hulp Rebecca hard nodig had om iedere ochtend rond 7uur het ontbijtbuffet gereed te hebben. ...

Het kasteelgezelschap druppelde rond zeven uur de grote rood/wit geplavuisde bijkeuken binnen, langs het buffet dat iedere ochtend door 'tante' Beatrice en Rebecca werd klaar gezet.

- 'Je ziet er niet erg uitgeslapen uit Rebecca' ..merkte Beatrice tegen haar keukenhulp op, .. 'wat heb jij uitgespookt vannacht'

~ 'Het onweer heeft me wakker gehouden' ..beantwoorde Rebecca de vraag

- 'hmm ..dat zijn we hier toch anders wel gewend, zet de mandjes met croissants er nog bij en de roerbakken omelet met ontbijtspek op de hete plaat'

Op dat moment passeerde Carrie Moore het buffet met haar dienblad, ook nog behoorlijk slaapdronken en wisselde na ochtendgroet een blik van verstandhouding met haar nieuwe vriendin en nam plaats aan de lange eettafel die hoeksgewijs langs de muur was opgesteld. .

- 'Jij ziet er ook al niet uitgerust uit', ..maakte Beatrice terwijl ze de koffie en theepot op tafel zette de opmerking naar Carrie. .. '-zo te zien was het eerste gesprek met oom Julius erg vermoeiend'

~'Niet in het minst tante Beatrice, het was boeiend en informatief'

-'oh ja? zeker omdat het over mij ging'

~'Het ging over familiebelang ..en dat ik op mijn moeder lijk'

Beatrice keek nu op of ze iets vreemds vernam. -'Vindt Julius dat je op onze Rosemary lijkt?..kun je zien wat alcohol doet, dan gaan ze hallicuneren'

~'Wat bedoelt u?

-'Precies wat ik zeg, ik kan niet bepaald zeggen dat je op onze overleden Rosemary lijkt'

Even viel er stilte.

~'Gebruikt oom Julius dan regelmatig alcohol?

-'Het is mij een raadsel hoe hij er aan komt. Hij mag van de huisarts allang geen druppel alcohol meer gebruiken omdat het zijn dood nog wordt. Iemand moet het ongezien voor hem halen en bezorgen'.

~'Komt oom Julius zo meteen ook hier ontbijten?..'gaf Carrie het ochtendgesprek een andere wending

-'Nee, daar voelt hij zich nu net iets te hoog voor. Om 8 uur neemt zijn kamerbediende John het ontbijt mee naar boven op een middeleeuws adelijk dienblad'

~'Hoe laat kan ik bij hem aankloppen?

-'Dat bepaal jij zelf maar'

~'maar tante Beatrice..'

-'Ik moet door met mijn werk, de zuivel-leverancier is er aan de voorkant'

~'Kan ik u helpen met iets?

-'Rebecca is er'

Aan de voorkant klonken paardenhoeven en het geluid van een rammelende kar die tot stilstand kwam voor de grote kasteeldeur. ..

Ondertussen was ook Carl Lawrence goed geluimd groetend aangeschoven met zijn ontbijt naast Carrie Moore.

-'Goedemorgen miss Moore,..bent u toch nog wat uitgerust na uw enerverende aankomst hier?

Het kwam Carrie Moore voor dat er enige ondertoon in Lawrence' vraag meeklonk ,maar dat kon inbeelding zijn.

~'Ik ben wat verreisd en niet zo uitgeslapen'

-'Niet vreemd na het noodweer van vannacht,..koffie en ontbijt zal je goed doen, smakelijk'

~'Ook zo dank je,..ben je altijd zo vroeg?

- 'Meestal wel, ik vertrek altijd graag op tijd naar mijn werk om de uitvoeringen in het Theater voor te bereiden'

~ 'Waar is momenteel je theaterwerk?'

- 'Het Byrd Theater the Richmond, we doen er een voorstelling van 'The Vagebound King', met Dennis King en Jeanette mc'Donald in de hoofdrollen '

Carrie raakte onder de indruk van Carl Lawrence die er de nuchterheid zelf onder bleef.

~ 'Toch een behoorlijk eind rijden van hier..'

- 'mja,..het hoort er allemaal bij en ben daarom regelmatig elders in de kost'

Op dat moment kwam Millner binnen, een man van rond de 45, groette alsof het een verplichte gewoonte was, schonk zijn koffie en nam plaats aan de verste hoek met de 'Herald Tribune' die hij dagelijks vroeg net iets eerder dan Beatrice aanpakte van Jack o'Connor, de chauffeur van leverancier 'Seth & Co'.

Millner bewaarde ogenschijnlijk onverschillig een zekere afstand tussen hem en de anderen, maar Carrie wist wel beter na wat ze tussen hem en Lawrence had geconstateerd in de achterliggende nacht. ..

~ 'Vertrek je zo meteen al weer naar Richmond?..vroeg Carrie aan Carl alsof zij niets had gemerkt die nacht.

- 'Nee vrijdag pas ,vanmiddag is ook mijn' aanwezigheid gewenst bij de familie-reunie in de grote noordoost-kamer op de eerste verdieping waar oom Julius ons iets belangrijks heeft mede te delen ..haha, maar het gaat waarschijnlijk weer eens nergens over'

~ 'Hij wil mij vooraf spreken over iets..'

- 'Daar komt zijn oude butler John om het ontbijt op te halen ,..wacht tot na tien uur met aan te kloppen bij Julius. Ik heb zo'n idee dat hij je iets voor gaat spiegelen wat te mooi is om waar te zijn'

~ 'Wat bedoel je precies Carl..?'

- 'Ik wil alleen maar zeggen; laat je door niemand hier iets wijs maken Carrie'..

Carl Lawrence boog zich nu wat zachter sprekend naar Carrie; '..oom Julius staat al jaren onder 'curatele''

~ 'dat meen je niet Carl'..

- 'Carrie,..Julius zit hier bij de gratie van Jonathan die voor 75% de eigenaar is van dit kasteel'.

~ 'Wat zeg je Carl?..staat oom Julius er financieel zo slecht voor?..'

-Hij is al jaren afhankelijk van de goodwill van Jonathan waaraan hij geen huur hoeft te betalen, een tegenprestatie van Jonathan omdat Julius eerst hem in 1932 heeft gesteund bij de overname van dit kasteel om samen nipt de koopsom te kunnen halen. Toen stonden ze er nog goed voor en natuurlijk laat Jonathan zijn broer nu niet vallen, maar heden hier de situatie is zeker niet rooskleurig te noemen'

.....'Wel,..stond Carl Lawrence op, 'nog een prettige ochtend verder, ik ga nog wat instudeerwerk op mijn kamer doen ,je mag komen luisteren, ik studeer op dit moment "Der Leighte Cavelerie" in van Frans von Suppe'.

~'Dank je Carl voor je gastvrijheid, maar ik zou graag even een ochtend wandeling maken'

-'Ook een goed idee, het is opgeklaard onder een dun waterzonnetje, daar moet je snel van profiteren in deze omgeving ..want vanavond barst het hier los..!

~'Carries' gezicht vertrok even bij de laatste woorden van Carl en de strakke manier hoe hij haar aankeek,..als bedoelde hij daar iets mee. Na een beleefd knikje verliet Carl het ochtend gezelschap. ..

..Carrie loopt schuin over de parterre en bewondert het compas-designe in de mozaïekvloer ,kijkt nog eens rond door de Hal met de drie doorlopende openingen tot aan het dak waar ze enkele uren eerder zo'n onrustige nacht beleefde. Ja, het is zondermeer een prachtig huis. Ze loopt de zwartwit-plavuizen gang in naar de grote buitendeur waar ze Beatrice tegenkomt met haar goederenkrat op wieltjes van Seth & Co.

~'Weet u zeker dat ik u niet van dienst kan zijn tante Beatrice?

-'Ga jij maar een frisse wandeling maken'..antwoorde Beatrice, '..maar kijk goed uit, het is hier gevaarlijk terrein" en meteen liep ze door.

'Alweer zo'n vreemde waarschuwing'..dacht Carrie bij zichzelf. De grote deur was nog open en Carrie stapte naar buiten. De bestelauto van Seth & Co reed het pad af en er kwam ook een man deze kant oplopen. Het was Peterson die de omgewaaide boom van het pad had verwijderd.

~'Goedemorgen' groette Carrie die de frisse zeewind goed deed. Peterson gaf een nors knikje terug en ging rechtsaf voor het kasteel langs naar de zuidzijde.

'Vreemde mensen toch hier" dacht Carrie er achteraan en wandelt het pad af tussen het wilde groen door. Ze passeerde de omgewaaide boom die langs de kant van de weg was gesleept door Peterson en wandelde rustig genietend door. Plotseling stond ze met een schok stil. Haar hart

klopte in haar keel. Drie mannen naast elkaar kwamen haar langzaam tegemoet lopen. Wie waren dat,..en wat keken ze haar vreemd aan, ze namen de gehele breedte van het pad in beslag. ...

Drie mannen, twee van middelbare leeftijd en een jongere man, stonden nu voor haar. Wat moesten die hier op de vroege ochtend.

-'Good morning Jonkvrouw'..sprak de middelste jongeman vrijpostig Carrie aan.

--'Het gebeurt niet zo vaak dat we ontvangen worden door zo'n charmante verschijning'..nam de volgende man het woord over, maar Carrie was niet van plan zich te laten overrompelen.

~'Met wie heb ik de eer als ik vragen mag'..ging Carrie er tegen in.

-'Wie wij zijn?..de jongeman deed een stap naar voren nu, maar Carrie bleef star staan.

..'Wij zijn de drie ridders van New England ..Miss'

~'U meent het '..reageerde Carrie uitdagend.

--'De kasteelheer verwacht ons om 9 uur miss , mijn naam is Ted Collins, aannemer en dit zijn twee personeelsleden van mij, aha ..daar achter u is onze contactpersoon al..'

Carrie keek terug om waar Millner kwam aangelopen.

-'Goedemorgen gentlemen, wilt u mij maar volgen'..verwelkomde Millner stug het drietal

Carrie keek het groepje mannen na richting dodenhuis waar ze door de grote deur binnengingen die nu wel achter hen in het slot viel. Een onbehaaglijk gevoel doortrok Carrie opeens.

Ze nam het kasteel goed in haar op dat grotendeels schuil ging achter de 'klimop", ..als leek het dat ook de natuur alle moeite deed iets te verbergen. ..

Carrie loopt peinzend langs het kasteel naar links waar ze de hoek om gaat naar de noordzijde.

Vanaf de eerste verdieping boven het souterrain waar een raam openstaat hoort ze hoe Carl Lawrence op de piano speelt.

..'Wat een eigenaardige melodie studeerde hij in, ..het klinkt zo ..ja, hoe noem je dat ,mooi maar.. luguber ,een soort onheils serenade " Het leek wel een soort boodschap,..alsof hij iets afwachte' ..

De frisse oceaanolucht inademend die verkwikkend werkte, slenterde Carrie door naar de rotskant. Het bleek gevaarlijk terrein. Ze stapt tussen de laatste rotsblokken door die haar scheiden van de afgrond naar de kolkende branding, ..wat een diepte! ..wel zo,n 25 meter ,als je

hier viel kon alleen een wonder je nog redden. Plotseling beving Carrie instinctief het gevoel dat er iemand achter haar stond .. Met een schielijke beweging draaide zij zich om en ..
Er stond iemand achter haar ! ...

einde van episode 5
wordt vervolgd